Pelikán

NOVOSADSKÝ OBČASNÍK

17. ročník 1. číslo August 2020

Milí priatelia,

ak sme si mysleli, že po záplavách, požiari, či páde stíhačky nás už nič neprekvapí, tak v marci tohto roku sme sa presvedčili, že sme ešte nezažili všetky skúšky našej vytrvalosti, rozvážnosti a súdržnosti. Koronavírus, spôsobujúci ochorenie **COVID – 19,** zasiahol do všetkých oblastí života v našej obci, a preto je logické, že v tomto vydaní novín nájdete od našich prispievateľov najmä články, ktoré Vám priblížia vplyv COVID – u na organizácie v našej obci. V tejto novej situácii bolo treba na jednej strane zachovať chladnú hlavu a na druhej strane reagovať rýchlo, pretože ako sa hovorí: „Kto rýchlo dáva, dvakrát dáva“. Nebolo jednoduché zorganizovať pomoc pre seniorov, ako najzraniteľnejšej skupiny, vo forme distribúcie rúšok. Dnes sa dá bez problémov kúpiť materiál na rúška, ale aj rúška samotné. V čase, keď sme sa snažili podarovať rúška seniorom, boli sklady a obchody s textíliami zatvorené a rúška nedostupné. Dobrovoľníkom, ktorí v tejto situácii podali pomocnú ruku, sme poďakovali v miestnom rozhlase. Ušitie 300 ks rúšok alebo podarovanie veľkého množstva materiálu bola pomoc, ktorá si zaslúži poďakovanie aj v našich novinách. Preto mi dovoľte ešte raz vyjadriť veľkú vďaku: Soni Tučekovej z Kotrbálu, Mirke Pargáčovej z Nových Sadov, Janke Zitovej zo Sily, Marte Solčanskej a Daniele Halvoníkovej z Čabu za usilovné šitie rúšok. Materiál na rúška poskytli Mária Kulíšková, Daniela Halvoníková a Katka Andacká z Čabu, firma Primon a rodiny Štefanková a Fikrová zo Sily, Zuzana Lampertová, Tatiana Balúchová, Mirka Pargáčová a Anka Balková z Nových Sadov. Rýchle postrihanie materiálu s pomocou techniky zabezpečila rodina Matušíková z Nových Sadov. Všetkým ešte raz veľmi pekne ďakujem, aj keď viem, že za pomoc, ktorú poskytli, neočakávali publicitu ani iný osobný prospech. S veľkým pochopením sme sa stretli aj u vedúcej predajne COOP Jednota v Nových Sadoch Evy Mikuškovej. Vďaka jej ochote sme mohli ponúknuť pre seniorov a ľudí v karanténe zabezpečenie dovozu nákupov. Aj jej patrí naša srdečná vďaka. V našej obci sme sa snažili vytvoriť také prostredie, aby šírenie vírusu bolo minimálne. Ešte pred povinnosťou dezinfekcie rúk z dôvodu nariadenia hlavného hygienika SR, sa nám podarilo zabezpečiť dezinfekčné gély do ambulancií, predajne COOP Jednota, na poštu a do priestorov obecného úradu. V čase nedostatku tohto tovaru bolo potrebné ísť ho vyzdvihnúť do predajne v Senci, čo vo svojom voľnom čase zabezpečila naša kultúrna referentka Deniska Révayová, za čo jej ďakujeme. Vydezinfikovali sme autobusové zastávky a iné exteriérové verejné priestranstvá, ale aj interiér kaštieľa. Treba sa zmieriť so skutočnosťou, že s otvorením hraníc sa riziko opätovného rozšírenia ochorenia zvýši. Dovoľujem si požiadať všetkých, ktorí sa chystajú na cestu do zahraničia, aby po návrate dôsledne dodržali odporúčané opatrenia. Doterajšia prax potvrdzuje, že príčinou vzplanutia ochorenia bolo vždy dovlečenie vírusu zo zahraničia, preto neberme tento fakt na ľahkú váhu. Nikto z nás by nechcel byť medializovaný, ako osoba zodpovedná za nakazenie rodiny, kolegov alebo susedov. Tiež nezabudnime, že počas intenzívneho rozšírenia ochorenia bola nedostupná dezinfekcia na ruky alebo povrchy, prípadne rúška. V súčasnosti sú tieto ochranné prostriedky dostupné a aj ich cena je primeranejšia ako v marci. Zabezpečme si preto ochranné prostriedky pred opätovným rozšírením ochorenia.

Dopad koronakrízy na verejné financie budeme vedieť presnejšie odhadnúť až v októbri. Napriek nepresným číslam, ktorými dnes disponujeme, vieme s istotou povedať, že financií bude málo. Budeme musieť rešpektovať, že nedokážeme opraviť alebo zveľadiť majetok obce tak rýchlo, ako sme na to boli zvyknutí doteraz. Už od mája sme nastavili tvrdé úsporné opatrenia, ktoré zahŕňali aj krátenie platov zamestnancov obecného úradu, školstva a prirodzene aj starostky obce, ale tiež škrty v poskytovaných dotáciách. Ďakujem všetkým, ktorých sa šetrenie dotklo, za pochopenie. Zvažovali sme, či si trúfneme pokračovať v rozpracovaných projektoch, pretože výpadok zdrojov je vážnym rizikom. Postupne ukončujeme jeden projekt za druhým a ďalší otvárame až v momente, keď je vyhliadka na úspešné finančné ukončenie predchádzajúcej aktivity.

V budove obecného úradu v súčasnosti fungujú prevádzky pošty, lekárne a obecného úradu, nakoľko máme skolaudované prízemie. Termín kolaudácie pre prvé poschodie a podkrovie bol 7. júla 2020. Termín samotného užívania uvedených priestorov záleží od požiadaviek hasičov, hygieny, inšpektorátu práce a ďalších dotknutých orgánov pri kolaudácii. Otvorenie prevádzok v týchto priestoroch predpokladáme na jeseň tohto roku. Svoju činnosť obnoví kaderníctvo a krajčírstvo. Zubná ambulancia nebude v našej obci pokračovať vo svojej činnosti, nízky počet pacientov nie je v súčasnej dobe, pri zvýšených nákladoch na prevádzku z dôvodu COVID - 19, rentabilný. Pacientov ošetrí MUDr. Vondrák na Schurmanovej ulici č. 11 v Nitre na Párovciach. Ambulanciu môžete kontaktovať na telefónnom čísle - 0905649289. Otvoreniu knižnice musí predchádzať dôkladná inventarizácia, preto jej spustenie predpokladáme až začiatkom budúceho roka. Na tomto mieste chceme poďakovať Základnej škole s materskou školou za pomoc pri početných sťahovaniach tisícok výtlačkov kníh a mnohých regálov. Ďakujeme za aktívnu pomoc učiteľom aj žiakom.

Rozšírenie vodovodu pre časti Kotrbál a Cerovíny je zrealizované. Na termín kolaudácie netrpezlivo čakáme. Snažíme sa urýchliť dostupnosť pitnej vody pre obyvateľov uvedených lokalít tým, že pomáhame pri projekčných prácach potrebných k zriadeniu vodovodných prípojok. Samotná realizácia prípojok bude možná až po skolaudovaní vodovodu Okresným úradom v Nitre. Všetci dotknutí obyvatelia boli informovaní formou listov doručených obecným úradom do ich schránok, prípadne tí, ktorí sa tu trvalo nezdržujú, dostali informáciu mailom. Typy vhodných vodovodných šácht sú zverejnené na webovom sídle obce a vo vývesných tabuliach na Kotrbále a v Cerovinách, kde budú zverejňované aj všetky ďalšie aktuálne informácie. Som sklamaná z hysterických reakcií niektorých obyvateľov, ktorí po doručení prvej cenovej ponuky na realizáciu prípojky od stavebnej firmy úplne zabudli na informácie prezentované na stretnutí s dotknutými obyvateľmi v marci tohto roku v kaštieli. Preto ich ešte raz pripomeniem. Nikto nie je povinný využiť možnosť realizovať vodovodnú prípojku s pomocou obce. Každý si môže projektanta aj realizátora doriešiť samostatne.

Realizáciu prípojky vo veľkej časti môžu obyvatelia riešiť aj svojpomocne. Ponuky, ktoré sa snažíme od firiem získavať, budú viaceré a aj s realizátorom, na ktorom bude väčšinová zhoda, sa budeme snažiť komunikovať o znížení ponúknutej ceny v závislosti od toho, koľko obyvateľov využije jeho služby. Očakávanie, že Vám budem sprostredkovávať len informácie, ktoré sa Vám budú páčiť, považujem za nesprávne. Sama som bola nemilo prekvapená z ceny ponúknutej od oslovenej firmy. Tiež si dovolím zdôrazniť, že každý z Vás môže osloviť oprávnené firmy a živnostníkov a pomôcť tým tak aj ostatným k výhodným cenám za realizáciu vodovodnej prípojky. Myslím si, že projekt rozšírenia vodovodu významne skvalitní život v dotknutých lokalitách, preto si túto dobrú správu nepokazme zamotaním sa na drobnostiach, ktoré sú riešiteľné.

Aj **úpravňa vody v časti Sila** čaká na svoje skolaudovanie. Od jej spustenia sme si mohli všimnúť skvalitnenie dodávanej pitnej vody, o čom svedčia aj rozbory vody zverejnené na webovom sídle obce v časti úrad/dokumenty. Veríme, že ste si vyššiu kvalitu dodávanej vody všimli a ste touto skutočnosťou rovnako potešení ako my.

Okrem vyššie uvedených projektov sme boli úspešnými žiadateľmi o dotáciu aj v projekte zameraného na **zriadenie modernejšej počítačovej učebne v našej základnej škole.** Z dôvodu výpadku príjmov sme stáli pred rozhodnutím, či od zmluvy o poskytnutí dotácie neodstúpime. V každom projekte je povinné spolufinancovanie a nájsť zdroje v zoškrtanom rozpočte nebolo jednoduché. Nakoľko výhľad v ukončovaní vyššie uvedených aktivít je priaznivý, rozhodli sme sa projekt realizovať. Ukončenie realizácie očakávame do konca augusta a veríme, že realizácia tejto aktivity bude prínosom k rozvoju zručností našich žiakov.

Výzvy, ktoré stoja pred nami v najbližšej budúcnosti, sú neobvykle náročné. Avšak, keď sme zdraví a vládzeme pracovať, môžeme sa snažiť ovplyvniť život okolo nás tak, aby sa nám v našej obci žilo čo najlepšie. K tomu Vám želám veľa síl a zostaňme zdraví.

Silvia Halvoníková
starostka obce

Aktuálne informácií nájdete na internetovej stránke: **www.novesady.sk**

NOVOSADSKÉ ČRIEPKY HISTÓRIE OD ROKU 1936

V týchto pohnutých časoch, keď veľké národy zápolia o prvenstvo na aréne svetových dejín vznáša sa naša krásna vlasť – naše slobodné Slovensko – stále vyššie a vyššie k svojmu zdokonaleniu. Za poľného ťaženia v Poľsku, prispela i naša slovenská armáda k víťazstvu nemeckého vojska, s ktorým bok po boku bojovala. Poliakmi odtrhnuté územie z nášho národného tela takto si vybojovala späť a prinavrátila k slovenskej vlasti, kam od vekov patrilo. Slovenský človek, teraz už uspokojený vo svojom vlasteneckom cítení, odovzdáva sa do plodnej práce za povznesenie svojho národa a vlasti. V tomto znamení práce robotuje i náš ľud tu v Ašakerti. Roľník na poli hospodárskom, úradník na poli kultúrnom a sociálnom a kňaz na poli náboženskom. Všetci pracujeme pod heslom nášho večného vodcu Andreja Hlinku. „Za Boha a národ“ a to z lásky k nemu. O tejto láske máme málo hovoriť, ale viac ju praktizovať. Nie ten, kto má ustavične na ústach vlasť a národ, je ozajstným vlastencom, lež ten, ktorý svoje povinnosti voči národu a štátu berie svedomite. Táto láska nemeria sa podľa stupňa hluku a parády, ale podľa skutkov, skúšok a obetí vlastného života každého nášho občana. Takto musíme pracovať i naďalej, ak chceme byť verní zásadám národného socializmu slovenského.

Pokračovanie v ďalšom vydaní občasníka.
Zdroj: Pamätná kniha obce Ašakert'. Text neprešiel jazykovou úpravou, zámerne sme ho ponechali v pôvodnej verzii.

HISTÓRIA OBCE SILA OD ROKU 1936

Prvé zasadnutie slovenského snemu.

18. januára 1939 za veľkých slávností bolo otvorenie slovenského snemu. Súčasne predseda slovenského snemu dr. Martin Sokol podal prezidentovi druhej republiky návrh na novú vládu, ktorej predsedom sa stal dr. Jozef Tiso, minister školstva Jozef Sivák, minister dopravy a verejných prác dr. Ferdinand Ďurčanský a šéfom úradnej propagandy Alexander Mach, ministrom spravodlivosti dr. Miloš Vančo, min. hospodárstva Pavel Teplanský.

Časť českých ľudí musela opustiť Slovensko, aby uvolnila miesto Slovákom. Moc na Slovensku prechádzala do slovenských rúk, ktoré sa nebály nijakých ťažkostí, lebo všetci Slováci si uvedomili, že zo slovenskej práce bude sa rodiť nový slovenský život.

Pôžička hospod.obrody Sloven.

21.februára schádza sa druhýkrát slov.snem. O dva dni 23. februára slovenská vláda vypísala pôžičku na hospodársku obrodu Slovenska, aby takto novému slov. životu dala pevný hospodársky základ. Na túto pôžičku upísali i niektorí tunajší občania v sume 2000 Kč.

Vojenský puč.

Stalo sa, že bansko bystrický generál českej národnosti Fridrich Homola so súhlasom pražskej vlády odhodlal sa na obsadenie Slovenska. 10.marca dal po celom Slovensku vylepiť plakáty, v ktorých oznámil, že všetku moc na Slovensku preberá do svojich rúk vojsko. Vojsko a žandárstvo posilnené oddielmi z Čiech odviezlo popredných slov. politikov na Moravu do väzenia a na Slovensku zaviedla výnimočný stav. Nato prezident druhej republiky pozbavil funkcie ministerského predsedu dr. Jozefa Tisu, ministrov: dr. Ďurčanského, dr. Pružinského a dr. Vanču. Predsedníctvom vlády poveril ministra Jozefa Siváka, ktorý vtedy ako zástupca slov. vlády bol v Ríme na slávnosti korunovania nového pápeža Pia XII. Na dobu jeho neprítomnosti poverený bol zastupovať ho minister Pavel Teplanský.

V týchto búrlivých chvíľach dostal ministerský predseda dr. Jozef Tiso pozvanie k ríšskemu kancelárovi Adolfovi Hitlerovi do Berlína. Dr. Jozef Tiso po prade s predsedníctvom Hlinkovej slov. ľud. strany dňa 13. marca pozvaniu zadosť učinil. Po porade s vodcom nemeckej ríše eŠte v Berlíne postaral sa o svolanie slovenského snemu. Nato v noci 14. marca vrátil sa z Berlína cez Viedeň

do Bratislavy, kde zasedajúcemu slovenskému snemu podal výklad o svojich rozhovoroch s nemeckými štátnikmi.

Vyhlásenie slov. štátu.

Bolo práve 12 hod. a 8 minút, kedy zástupcovia slovenského snemu, predsedovi snemu dr. Martinovi Sokolovi na otázku, či sú za samostatný slov. štát povstaním jednohlasne odpovedali: „Áno.“ Túto historickú udalosť Alexander Mach oznámil celému slov. národu, ktorý s nadšením pozdravil úsvit svojho nového života.

Z tejto príležitosti po celom Slovensku konaly sa manifestácie. Manifestovalo sa aj v Ašakeri, na ktorej manifestácii bolo účasné i tunajšie občianstvo a Hlinková garda, za ktorú o význame slovenskej samostatnosti prehovoril tunajší spr. školy Jozef Hric.

Napadnutie slov. hraníc.

V noci zo 14. na 15. marca Maďari napadli naše hranice najmä na východnej časti nášho štátu. Tu Slováci – ako dobrovolníci – húfne sa hlásili za vojakov brániť svoju rodnú vlasť. Vtedy i tunajšia Hlinková garda šla do Nitry ponuknuť svoje služby.

Po vyhlásení slovenskej samostatnosti a po ustálení hranice na východnej čiastke štátu život na Slovensku prichádza opäť do riadnych koľají. Spomenutý vojenský puč dal podnet, že v krátkom čase českí dôstojníci a úradníci – až na malé výnimky museli opustiť Slovensko. Tak všetká moc na Slovensku prešla úplne do rúk slovenských.

Stromková slávnosť.

Zasa pokračuje sa v budovateľskej práci, v ktorej nás nachádza 16. apríl, kedy u nás bola stromková slávnosť. Z tejto príležitosti pred tunajšou zvonicou zasadil sa okrasný agát ako jubilejný strom.

Pokračovanie v ďalšom vydaní občasníka.
Zdroj: Pamätná kniha obce Sila.
Text neprešiel jazykovou úpravou, zámerne sme ho ponechali v pôvodnej verzii.

Novinky na obecnom úrade

V marci tohto roku sa mnohým ľuďom zmenil život o 180°. Ani pre nás na obecnom úrade nebolo toto obdobie jednoduché a zmeny sa dotkli aj nás. Okrem prísnych hygienických požiadaviek sme boli nútení ponechať obecný úrad otvorený pre verejnosť len jeden deň v týždni a vybavovať požiadavky občanov skôr telefonicky či mailom.

Naše klasické pracovné postupy sa zmenili, zrazu bolo prioritou ušiť rúška, rozniesť ich seniorom, zohnať dezinfekciu či roznášať nákupy ľuďom v karanténe.

Veľmi nás zamrzelo, že hygienické opatrenia nám nedovolili v danom období usporiadať kultúrne podujatia ako stavanie mája či tradičnú oslavu Medzinárodného dňa detí. Avšak dotkli sa aj podujatí, ktoré budú organizované neskôr. S veľkým smútkom oznamujeme, že sa v tomto roku neuskutočnia nasledovné podujatia: Novosadská Brázda, Rytierske slávnosti, Noc v múzeu či Letná slávnosť. Podľa epidemiologickej situácie sa však budeme snažiť zorganizovať aspoň letné kino a Mikuláša. O pripravovaných podujatiach v blízkej budúcnosti poskytneme bližšie informácie prostredníctvom plagátov vo vývesných tabuliach a na obecnej stránke.

Dobrou správou však je, že počas krízy spojenej s Covid-19 sa nám podarilo presťahovať naspäť do zrekonštruovaných priestorov obecného úradu. Bolo to náročné, ale zvládli sme to. Momentálne sa na Vás tešíme už v nových priestoroch.

Denisa Révayová

Korona kríza v našom zbore

Marec tohto roku bol pre náš cirkevný zbor veľmi špecifický. Každý rok vo februári máme koncoročný konvent, kde hodnotíme prácu v našom zbore a plánujeme aktivity na nový rok. A tak sme sa aj tento rok naštartovali a otvorili novým výzvam.

Jednou z tých najväčších je výmena/oprava strechy kostola, ktorú sme začali propagovať medzi veriacimi. Samozrejme chceli sme sa činiť aj na misijnom poli, a tak sme začali s miniklubíkom – stretnutia detí do troch rokov s mamičkami. Všetko vyzeralo nádejne, dokiaľ neprišlo rozhodnutie krízového štábu o zatvorení kostolov a samozrejme aj stopnutie všetkých aktivít, ktoré sme mali zabehnuté a naplánované. Zatvorenie kostola ma veľmi zabolelo, ale vďaka multimediálnym možnostiam a sociálnym sieťam som hneď od prvej nedele začala vysielať nedeľné i sviatočné zamyslenia na našej facebookovej fun page ECAV Nové Sady.

Bola to nová skúsenosť, ktorej som sa bála, pretože dostať techniku, internet a podobné danosti do kostola, bola veľká výzva. Bude to fungovať? Ako zareagujú ľudia? Mnoho otázok, stresu, nervozity. Toto všetko opadlo po prvom vysielaní. O vysielanie bol záujem, tešili sa ľudia, ktorí náš kostol ešte nevideli alebo už dlhšie v ňom neboli. Z kostola sa na chvíľu stalo štúdio, z ktorého som sa snažila priblížiť miesto, kde pracujem ja ako farárka, kde sedávajú a pracujú naši kantori. A na zelený štvrtok špeciálne a tematicky z farskej záhrady.

Dnes už môžeme do kostola vstúpiť, i keď za prísnych hygienických podmienok (nosenie rúška, dezinfekcia). Pomaly sa život aj v našom cirkevnom zbore rozbieha. Čomu nás korona kríza naučila? Nikdy sa nikomu nepodarilo zatvoriť brány kostola, žiadnemu politickému systému, žiadnym vyhrážkam. Malý neviditeľný nepriateľ nás naučil vážiť si viac prítomnosť v chráme a spoločenstve. Evanjelizovať môžeme akýmkoľvek spôsobom, a veru aj cez sociálne siete. To, čomu sme sa bránili v „modernej“ dobe, sa stalo v čase krízy našim jediným spojením. Ďakujem Pánu Bohu, že nás ochránil a môžeme sa znova spoločne stretávať.

Jana Juššíková
ev. farárka Nové Sady

Novinka v ambulancii – ABPM SYSTEM (tzv. „Tlakový Holter“)

V našej ambulancii sa na zvýšený krvný tlak lieči až 46 % pacientov, preto sme rozsah vyšetrení rozšírili o 24-hodinové monitorovanie krvného tlaku pomocou malého šikovného prístroja, ktorý sa na jeden deň stane vaším verným spoločníkom. Vysvetlíme v skratke načo slúži taký prístroj a pre koho je určený.

Prístroj na domáce monitorovanie zabezpečí meranie krvného tlaku a pulzu v pravidelných časových intervaloch pri vašej obvyklej činnosti - cez deň je to každých 30 minút a v noci každú hodinu počas spánku. Je nenáročný na údržbu a pre vás neprináša žiadne riziká. Vy si vediete len denník aktivít, aby lekár pri posudzovaní hodnôt tlaku vedel, čo mohlo vplývať na výšku tlaku, napríklad, či ste boli v práci alebo pozerali večerné správy . Do tohto denníka si zaznamenáte aj čas a druh užitých liekov, ak už nejaké lieky na tlak beriete, a tým vieme sledovať ich účinok.

Vyšetrenie je určené pre:
- každého, kto má pochybnosti o svojom tlaku,
- toho, kto už berie lieky na tlak - na sledovanie úspešnosti liečby,
- pacientov s nevyrovnanými hodnotami tlaku,
- pacientov so strachom z „bieleho plášťa“.

Prečo nestačí premerať tlak náhodne v ambulancii alebo doma?

Stáva sa nám pomerne často, že v ambulancii nameriame vysoké hodnoty, ale za normálnych okolností nemusí ísť hneď o chorobu vysokého tlaku. Takýto pacient by bol potom liečbou poškodený. Naopak pacient, ktorému nameriame v ambulancii ideálny tlak, môže mať hodnoty v skutočnosti veľmi kolísavé. Aj také meranie domácim tlakomerom má svoje limity a môže byť skreslené, lebo sa nedeje v prirodzenom dennom rytme činností.

Aké sú výhody tohto prístroja práve v našej ambulancii?

Okrem prínosu z medicínskej stránky, robí ambulancia maximum pre to, aby poskytovala pacientom komplexné služby, vďaka ktorým:
1. pacienti nemusia chodiť do mesta,
2. nemusia čakať v poradovníku s inými pacientmi z iných ambulancií,
3. v neposlednom rade majú komfort poznaného prostredia.

Popri týchto bodoch vám chceme poradiť, že v našej ambulancii vedieme aj manažovanie vysokého tlaku a hladín cholesterolu podľa Odborných usmernení Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky, takže niektoré návštevy špecializovaných ambulancií (v Nitre a okolí) už nie sú nevyhnutné. Ak sme vzbudili týmto článkom vašu pozornosť, neváhajte nás pre bližšie detaily či prípadný termín vyšetrenia kontaktovať denne po 12-tej hodine na telefónnom čísle ambulancie 0940 366 805.

Na konci týchto riadkov nám dovoľte poďakovať vám za prejavenú dôveru a náklonnosť. Naša ambulancia v týchto dňoch oslávila prvý rok svojho pôsobenia a to by bez vás, našich pacientov, nebolo možné. Do letných mesiacov vám želáme veľa pohody a dobrej nálady. Vaša Doktorka a Sestrička

Katarína Zdarileková

SPOLOČENSKÁ KRONIKA

(od posledného vydania)

Prišli na svet

Sebastián Róbert Moravčík
Alex Líška
Tobias Daliman
Oliver Mažár
Maxim Ostrožlík
Alexandra Feketeová
Kristína Tučeková

Navždy nás opustili

Peter Hraška
Emília Bošanská
Vladimír Brestovský
Pavel Krčmár
Ľudmila Fačkovcová
Ján Pakši
Anna Skovajsová
Juraj Repka
Emília Skovajsová

V septembri sa vidíme

Školský rok 2019/2020 bol už ôsmym školským rokom od založenia Súkromnej základnej umeleckej školy Evy Pacovskej v Nových Sadoch.

V tomto školskom roku na našej škole opäť prebiehalo vzdelávanie v tanečnom, hudobnom a literárno - dramatickom odbore. Taktiež sa nám podarilo otvoriť aj výtvarný odbor pre žiakov 2. stupňa základnej školy.

Aj nás, tak ako okolitý svet, zastavila výnimočná situácia v súvislosti s COVID-19 a naše spoločné umelecké aktivity sa načas prerušili. No pevne veríme, že táto situácia pominie a my znova rozbehneme všetky naše aktivity.

V budúcom školskom roku pre Vás opäť pripravujeme možnosť zapojiť sa do hudobného (spev a klavír), tanečného a výtvarného odboru.

Taktiež je možné prihlásiť sa do folklórneho súboru NEZÁBUDKA.

Ako novinku sme pre Vás pripravili možnosť vyskúšať si svoje schopnosti a zručnosti v mažoretkovom súbore.

Vážení rodičia, milí naši žiaci, ak Vás táto ponuka oslovila, kontaktujte nás už teraz mailom alebo telefonicky (riaditel@szus-pacovska.sk, 0907 745 955).

Tešíme sa na Vás, prajeme Vám krásne leto plné radostných zážitkov a veľa pevného zdravia.

Eva Pacovská

Občasník – vydáva Obec Nové Sady, IČO: 00308340. Redakčná rada: Mgr. Denisa Révayová, Mgr. Mário Ručkay, Emília Krčmárová, Eva Marečková, Peter Náhlik, Mgr. Ivana Fojtíková, Titulná foto: Ing. Slavomír Slížik, Grafická úprava: Adverti, s.r.o. - Mgr. Patrik Mareček.
Sídlo vydavateľa a adresa redakcie: Obecný úrad, 951 24 Nové Sady 177.
Tel.: 037/7894863, e-mail: obecnyurad@novesady.sk, internetový portál: www.novesady.sk,
Evidenčné čídslo: EV 3740/09, ISSN 1339-1739, Tlač: Adverti, s.r.o.

Fašiangové hodovanie

Jedno z posledných podujatí, ktoré sa nám podarilo v obci usporiadať pred vypuknutím koronavírusu, bolo tento rok Fašiangové hodovanie. Podujatie sa uskutočnilo 15. februára v parku pri obecnom úrade. V programe nám vystúpil Detský folklórny súbor Pelikánik a speváčka Alena Valentínyová. Svojimi vystúpeniami nám spríjemnili bezstak krásne slnečné popoludnie. Návštevníci mohli ochutnať a zakúpiť si tradičné fašiangové dobroty ako jaternice, klobásky, slaninu či oškvarky od profesionálov. Pre návštevníkov bola pripravená aj špeciálna tombola, do ktorej sa automaticky zapojili tí, ktorí prišli s fašiangovým doplnkom. Dúfame, že ste sa zabavili a strávili príjemné popoludnie v spoločnosti priateľov a hudby.

Denisa Révayová

Obdiv a potravinová sebestačnosť

Obdiv v Slovníku slovenského jazyka znamená záujem o niečo mimoriadne, prejav nadšenia, uznania k niečomu alebo k niekomu.

Obdivovať sa dá všeličo. Niekto obdivuje výkony športovcov, ktorí lámu rekordy svojou húževnatosťou, krásu prírody, ktorá je na Slovensku bohato zastúpená, umenie na plátnach obrazov vytvorených v ateliéroch slávnych či menej slávnych maliarov. Obdivovať sa dá ženská krása, hviezdy na jasnej nočnej oblohe, no ja obdivujem starých ľudí. Ich múdrosť, zdravý rozum a schopnosť poradiť si s každou prekážkou v rôznych situáciách.

Starnutie je prirodzená súčasť života, no v každom roku je človek o niečo múdrejší a bohatší o skúsenosti a spomienky, ktoré vám už nik nevezme, azda iba pani skleróza, ale o nej som písať nechcel.

Chcel som písať o tom, že mladého človeka, ktorý je zdravý a dobre zarábajúci, nemôže nič zaskočiť alebo prekvapiť. Ale to je omyl.

Pandémia COVID-19 a situácia s ňou súvisiaca je toho svetlým príkladom. Všetkých nás nečakane zasiahla a ovplyvnila každodenný chod našich životov.

Zavreli sa hranice, obchody a všetko, k čomu sme mali voľný prístup a bolo pre nás samozrejmosťou. Zrazu akoby mávnutím čarovného prútika zo dňa na deň pominulo a bolo vzdialené ako slnko na oblohe.

Do nášho života sa pomaly začali vkrádať rôzne obavy a strach z neznámeho. Strach o svoje zdravie a zdravie svojich blízkych.

A nedialo sa to len na Slovensku, dialo sa to na celom svete. Ľudstvo začalo hovoriť o biči Božom. Zrazu si boli ľudia zase o trochu bližší tak, ako to býva vždy cez vianočné sviatky. Začali si viac pomáhať, boli k sebe tolerantnejší, ale hlavne si uvedomili, že sa niečo zásadné stalo. Uvedomili si, že začali niečo strácať, že im niečo stále chýba...a to je sebestačnosť. Opäť sme začali akosi potrebovať jeden druhého, potrebovali sme sa o niekoho oprieť.

V nákupných centrách sa objavil nával ľudí nakupujúcich potraviny. Strach o nedostatok základných potravín po uzavretí hraníc a strata zamestnania morili väčšinu populácie.

To, že veľa základných potravín dovážame, by malo v ekonomickej teórii znamenať, že sme úspešnou a bohatou krajinou, ktorá si môže dovoliť potraviny dovážať, a to, že sú tieto produkty krátkodobo drahšie je produktom globálnej tvorby cien. Slovensko svoju potravinovú sebestačnosť stále znižuje a orientuje sa na produkciu plodín na výrobu bio palív. Toto nerobia ani najvyspelejšie štáty Európskej únie, iba my. Ale prečo, keď si každý svoju potravinovú sebestačnosť chráni a chránili sme si ju v minulosti aj my. Prečo teraz nie? Áno, viem, že v posledných rokoch je problém s klimatickými zmenami a že je málo zrážok a keď už konečne zaprší, tak je toho naraz moc alebo dážď príde v ten najnevhodnejšie možný čas pre poľnohospodára.

A tu človek pochopil, aká dôležitá je pre nás a štát sebestačnosť základných surovín, či je to mäso, múka, mlieko či iné suroviny.

Až keď je zdvihnutý prst, začal sa štát s ministerstvom poľnohospodárstva a rozvoja vidieka hlbšie zaoberať podstatou tejto komodity, čo by malo byť samozrejmosťou a nie si len chrániť svoje válovy a presadzovať svoje vlastné egá.

V prvom rade by mal o toto dbať štát a nakoniec by sme mali aj my priložiť ruku k dielu a tiež si znovu osvojiť vzťah k pestovaniu niektorých plodín, ak je to možné alebo aspoň podporiť domáci trh, i keď je to o pár centov drahšie.

Väčšina populácie na Slovensku robí v automobilkách, ktoré sa podieľajú na celkovom výkone našej ekonomiky 44 %, dávajú nám prácu, čiže peniaze, to je neodškriepiteľné. Ale ak príde ďalšia kríza a zatvoria fabriky a hranice, teda zahraničie odkiaľ k nám prichádza viac potravín, ako ich vyvážame, čo bude potom?

Preto si vážim tých prevažne starých ľudí, ktorí si vedia sami a poľahky dopestovať vlastnú zeleninu, ovocie, dochovať prasiatko alebo hydinu. Pre nich je to samozrejmosť, boli vychovávaní v tomto duchu a hoci obchody ponúkali tento sortiment za lacný peniaz, oni si ho radšej s potom na čele, ale s dobrým pocitom na srdiečku dopestovali alebo dochovali sami a ušetrené peniaze mohli použiť na iné veci.

No hlavne boli sebestační po celý rok. Z úrody sa, ak Boh dal, tešili nielen oni, ale aj ich deti a vnúčatá, ktoré boli pri rôznych návštevách obdarované práve od týchto pre mňa dôležitých a vzácnych starých ľudí, ktorí predávajú svoje poznatky iným.

Trochu mi je ľúto, že tieto vlastnosti sa v dnešnom svete vytrácajú a mladí ľudia, česť výnimkám, samozrejme, strácajú schopnosť sebestačnosti. Ale pevne verím, že krízy ako je táto nás opäť naučia potravinovej sebestačnosti .

A akoby povedal nejaký národný buditeľ- pozdvihnime tento starobylý, prachom zaviaty kult, lebo s prázdnym žalúdkom sa zle rozmýšľa a ešte horšie pracuje.

S obdivom k starým ľudom a túžbou po potravinovej sebestačnosti vám praje nerušené čítanie

Peter Matulník

Jeseň života

Senior má niekedy vnútorný pocit clivoty, nevraživosti, smútku. Ale aj nad seniorom svieti slniečko, kvitnú kvety, zelená sa celá príroda a to je preňho najdôležitejšie, čo v tomto veku potrebuje – počuť štebot vtákov, pozorovať kvitnúce stromy, počúvať bzukot včiel a tešiť sa z poskakujúcich vnúčatiek.

Seniori JDS Nové Sady nesedia na priedomí bez záujmu o spoločenský život v našej obci. Stretávajú sa v pravidelných intervaloch vo svojom klube, plánujú spoločenské akcie, športové hry, vymenia si recepty na dobrý koláčik pre vnúčatká, preberú choroby, dávajú si navzájom rady.

Ale tento rok sme toho veľa nestihli. Napadla nás celosvetová pandémia a bol koniec všetkým aktivitám. Sedeli sme doma.

Ešte pred pandémiou sme stihli usporiadať fašiangový ples, ktorý sa konal 15. februára 2020. Do tanca nám hral DJ Juro a harmonikár Rasťo. Vo štvrtok 5. marca 2020 prebiehala výročná členská schôdza konajúca sa v prekrásnych priestoroch nášho kaštieľa za prítomnosti vyše 70 členov nášho seniorského klubu. Prihovorili sa nám aj naši milí hostia – pani starostka Silvia Halvoníková a delegátka OOJDS pani Olívia Chlebcová.

Na spestrenie výročnej schôdze vystúpila spevácka skupina Lehoťanka a potešila nás svojim programom ľudových piesní. Veľmi sme sa potešili vystúpeniu krásnych dievčat v orientálnom kroji, ale hlavne ich tanečným kreáciám.

Tlieskame a ďakujeme.

Rokovanie výročnej schôdze sa riadilo predloženým programom. Na záver pracovnej časti sme sa dostali k poslednému bodu a to k našim milým jubilantom.

Čas neúprosne plynie a nám rôčky pomaličky pribúdajú. Nič na tom nemôžeme zmeniť, a preto si uvedomme, že by sme mali jeseň života prežívať plnými dúškami a nehnevať sa, že už tak nevládzeme, že máme šedivé vlasy alebo vrásky na tvári.

Veď milý úsmev robí peknú tvár aj u staršieho človeka.

Marta Šunderlíková

Škola a karanténa

V čase, keď sme v škole rušili školský karneval kvôli veľkému počtu chrípkových ochorení, sa z čínskeho mesta Wu – chan začal šíriť korona vírus, ktorý spôsoboval chorobu Covid – 19. Pri dnešnej mobilite obyvateľstva sa vírus rozbehol do celého sveta. Hoci Slovensko bolo dlho „ostrovom“ bez nákazy, otázka nebola ČI k nám dorazí, ale KEDY a v akej sile.

Druhý marcový týždeň bola situácia natoľko vážna, že sa začali prijímať rôzne opatrenia. Jedným z nich bolo aj zatváranie škôl. A tak sme 13. marca mali riaditeľské voľno. Na ďalšie dva týždne boli školy uzavreté. V tom čase sme všetci verili, že po dvoch týždňoch sa vrátime do školy a život pôjde pokojne ďalej.

Často sme so žiakmi diskutovali na tému internetu a riešili sme jeho plusy a mínusy – podľa známeho hesla: Internet je dobrý sluha, ale zlý pán. V tomto období nám net skutočne slúžil. Začali sme s dištančným vzdelávaním, teda so vzdelávaním bez priamej prítomnosti učiteľa. Poznámky, prezentácie i domáce úlohy sme zadávali podľa platného rozvrhu.

Po dvoch týždňoch už bolo jasné, že do škôl sa tak skoro nevrátime – uzavreli ich až do odvolania. Uvedomili sme si, že týmto tempom a spôsobom pokračovať nemôžeme. A tak sme začali učiť cez aplikáciu Zoom podľa upraveného rozvrhu.

Prvé online stretnutie sme si vyskúšali ako pracovnú poradu. Mnohí, ktorí nemáme až také skúsenosti s počítačovými programami, sme boli na seba hrdí, že sme inštaláciu a pripojenie zvládli. Hodina so žiakmi nedala na seba dlho čakať. Na tej prvej sa neučilo, pretože deti boli šťastné, že sa zase ako trieda vidia, vymieňali si postrehy, žartovali, smiali sa z toho, kto ako na obrazovke počítača vyzerá. Postupne sme nabehli na „normálne“ vyučovanie.

Od 1. júna sa začali uvoľňovať opatrenia, a tak sa pre deti MŠ a žiakov 1. – 5. ročníka karanténa skončila a mohli nastúpiť do školy. Keďže to bolo na báze dobrovoľnosti, nie všetci žiaci zasadli do lavíc. Od 22. júna sa k nim pridali aj ich starší spolužiaci.

Karanténa najviac zasiahla deviatakov. Testovanie 9 bolo zrušené, zrušili sa aj prijímačky na stredné školy. Žiaľ, ani výlet do Prahy, plavecký výcvik, triedne školské výlety či športová olympiáda, na ktoré sa všetci tešili, sa neuskutočnili.

Všetci dúfame, že nový školský rok bude bezproblémový. Hoci vyučovanie cez online hodiny bolo celkom podnetné, nič nenahradí priamy kontakt učiteľa so žiakmi a žiakov medzi sebou.

Jana Slobodová

Náš nový priateľ

V kalendári svietil mesiac marec, keď do našich životov vstúpil nový priateľ. Potupne sa svetom rozširujúci vírus prinútil aj nás, aby sme svoje tváre ukryli pod malý kúsok textílie, ktorý ako je dnes už dokázané, nás, ale aj ľudí, s ktorými prídeme do kontaktu, dokáže pred týmto rýchlo sa šíriacim vírusom ochrániť. Nakoľko štát nedokázal zabezpečiť rúška pre svojich občanov v dostatočnom množstve, občania vyvinuli obrovskú aktivitu a začali si rúška šiť sami. Najskôr pre vlastnú potrebu, neskôr i pre svojich blízkych, známych, ľudí z okolia, starších spoluobčanov a pre množstvo ďalších, ktorí rúška potrebovali. Tu sa tiež naplno prejavila spolupatričnosť ľudí, veľké srdce a snaha pomôcť tým, ktorí pomoc potrebujú. Niekoľko podnikov sa z noci na deň rozhodlo zapojiť do tejto iniciatívy a rýchlo zmenilo svoju výrobu.

Internet postupne valcovali videá s návodmi ako si jednoducho, rýchlo a svojpomocne urobiť tento, dnes už si dovolím povedať, módny doplnok. V súčasnosti už v obchodoch, úradoch a na miestach, kde sa stretáva väčší počet ľudí, môžeme vidieť celú plejádu ochranných rúšok. Rúška klasické jednorazové, opakovane použiteľné, oblé, hranaté, rúška s nápismi, obrázkami, slovenskými znakmi, so širokým úsmevom, so sloganmi ...

Kreativita ľudí sa naplno prejavila i v tejto oblasti. Dnes už samotní módni návrhári zakomponovali rúško do svojich modelov šiat a kto sa chce odlíšiť od ostatných, má možnosť vytvoriť svoje vlastné originálne rúška. Marec nám teda priniesol do života nového priateľa. Tento náš nový priateľ – ochranca sa stal súčasťou našich životov. Aj keď sme možno mnohí spočiatku brojili proti noseniu rúšok, život nám ukázal, že ich používanie má svoj význam. Ich používaním dávame najavo, že sa správame zodpovedne k sebe i k druhým. Buďme, prosím, i naďalej zodpovední!

Mário Ručkay

Návrat do školy

1. jún je oficiálne sviatkom všetkých detí sveta. Tie naše – slovenské – dostali „do daru“ možnosť vrátiť sa do školských lavíc. I naša škola otvorila svoje brány po nedobrovoľných „prázdninách“, ktoré vlastne prázdninami neboli, a privítala žiakov, ktorí využili možnosť dobrovoľného návratu do známeho kolektívu spolužiakov, kamarátov a vyučujúcich. Prísne hygienické opatrenia, disciplinovanosť, trpezlivosť a dezinfekčný prostriedok sa stali prirodzenou súčasťou nášho každodenného života. Nič nám nebránilo vítať sa každý nový deň s úsmevom na tvári, hoci skrytým za rôznofarebnými rúškami.

Škola opäť ožila. Ozýva sa z nej vrava, spev a smiech. Vyučovanie sa obnovilo i keď v obmedzenom režime. Žiaci sa venovali najmä opakovaniu a upevňovaniu učiva. Tí, ktorí zostali v domácom prostredí, pokračovali vo výučbe prostredníctvom IKT techniky – online hodinami na Zoom, Edupage, mailovej komunikácie.

K mladším žiakom odo dňa 22. júna pribudli ich starší spolužiaci. Spoločne prežívali posledné dni nezvyčajného školského roka a tešili sa na tie skutočné a vysnívané letné prázdniny, ktoré už klopú na dvere.

Lenka Sucháňová

Deviataci sa lúčia so školou

Život nám dáva krídla a posiela nás ďalej sa učiť a plniť si svoje sny. Skôr ako odletíme, chceme povedať niekoľko slov našim učiteľom.

Opäť končíme jeden, pre nás posledný školský rok v tejto škole. Akoby to bolo iba nedávno, keď sme ako prváčikovia sedeli v laviciach vystrašení, ale plní očakávania niečoho nového. Už vieme, že 2 + 2 sú 4, že v slove „mýliť sa“ je ypsilon, že Zem je guľatá... Časom pribudli slovíčka z angličtiny, rovnice, či chemické značky prvkov. Ale naučili sme sa aj malé klamstvá s nevinnými tvárničkami, keď sme niečo vyparatili. Zistili sme, že mať pri sebe obetavého spolužiaka počas písomky nikdy nie je na škodu. V našich spomienkach si nájdu svoje miesto i školské výlety, ktoré utužovali našu triednu rodinu. V pamäti zostanú aj nezabudnuteľné zážitky ako fľak z banánovej šupky na strope, spolužiakova múmia z toaletného papiera, či útek cez okno na školskom výlete, na ktorý nám učitelia aj tak prišli. Za ich toleranciu im ďakujeme a dodnes obdivujeme ich ako oceľ pevné nervy.

Tento posledný školský rok bol vďaka „milej tete Korone“ ochudobnený o deviatacké testovanie a prijímacie pohovory, na ktoré sme sa poctivo pripravovali. Dúfame, že naše rozhodnutia boli správne a vybrané stredné školy budú dobrým odrazovým mostíkom pre náš budúci život, či už v zamestnaní alebo vo vysokoškolských laviciach.

Lúčime sa so všetkými učiteľmi a pracovníkmi školy. Chceme sa im ospravedlniť za všetky problémy, ktoré sme spôsobili častokrát našou neposlušnosťou, lenivosťou, občas drzosťou či nezodpovednosťou. Ďakujeme za vzdelanie, za tolerovanie výstrelkov, za pekné spomienky, za more skúseností, ktoré ste nám odovzdali.

Verte nám a držte palce, aby každý z nás dosiahol svoj vytúžený cieľ.

Deviataci zo Základnej školy s materskou školou Nové Sady

Sokoliar v materskej škole

Posledný júnový deň bol pre deti v materskej škole zaujímavejší ako iné dni. V našej škôlke sme privítali neobyčajnú návštevu. Bol ňou sokoliar so svojimi zverencami – operencami – čiernym krkavcom, kuvikom, sovou plamienkou, jastrabom a sokolom. Deťom porozprával, odkiaľ pochádzajú, čím sa živia, ako lovia a nadšene odpovedal na ich všetečné otázky. Akcia bola o to zaujímavejšia, že deti mohli vtákov vidieť a obdivovať ich sfarbenie z bezprostrednej blízkosti, niektoré mohli pohladkať a tí odvážnejší sa nebáli navliecť si rukavicu a vyskúšať si prácu sokoliara. Bol to nevšedný deň a deťom sa nesmierne páčil.

Mária Kulíšková

Rozlúčka s predškolákmi

Zazvonil zvonec a školskému roku je koniec. Dňa 26. júna 2020 sa predškoláci definitívne lúčili s materskou školou, so svojimi kamarátmi, hračkami a postieľkami. Opúšťajú svet bezstarostných hier. Prichádza čas, kedy odložia svoje hračky a budú sa venovať školským povinnostiam. Preto sme pre nich v tento výnimočný deň pripravili rozlúčku, kde sme si zaspomínali na chvíle strávené v škôlke piesňami a básňami, poďakovali učiteľkám a kuchárkam.

Všetkým našim predškolákom prajeme, aby v septembri s radosťou nastúpili do vytúženej školy, a aby boli naďalej takí šikovní a robili všetkým okolo seba radosť.

Na konci školského roka by som chcela poďakovať rodičom a všetkým, ktorí nás akýmkoľvek spôsobom podporili. Veľké ďakujem od detí a kolektívu materskej školy.

Mária Kulíšková

Nebolo jednoduché začať...

...nebola žiadna tradícia, žiadny feedback, len rodičia a ich deti, o ktorých si všetci mysleli, že všetko riešia palcami na displejoch svojich mobilov a tabletov. Oddeliť dieťa od intimity svojej izby, pohodlia a istoty maminých dobrôt a ponúknuť mu možno aj prihorenú špekačku s horčicou a chlebom spadnutým na zem V DNEŠNEJ DOBE! Stálo to za to...

S veľkými obavami sme sa od prvej opekačky pustili do toho a vyšlo to. Už prvýkrát boli samé deti prekvapené, že sa to dá a že môžu stráviť poobedie vonku len tak – hrou, opekaním, bláznením a v kruhu tých, s ktorými sú celý deň v triede.

Vytvorili sme tradíciu. Za obrovskej podpory zo strany rodičov – hlavne pani Čapkovičovej – už prvý pokus vyšiel na absolútnu jednotku. Pri ohni našej triedy sa zohriali a napapkali aj žiaci iných ročníkov, ktorí prišli zo zvedavosti „okuknúť " akciu. Akcia, ktorú sme naplnili veľkým množstvom hier, bláznenia, hádzaním vajec na diaľku až po klasickú opekačku a hru na gitare, prípadne fujarke či harmonike uja Brezniaka.

Prišiel však pomyselný koniec a s ním možno i posledné stretnutie pri ohni, ako rodičov, tak detí. Netušíme, kam nás o rok či dva osud zaveje. Deti postúpili do ďalšieho stupňa – do piateho ročníka. Už sú z nich „malí veľkáči". Napriek mnohým problémom s on-line obdobím, hygienickými požiadavkami, zákazom sa vďaka pani Čapkovičovej podarilo všetko prekonať a prišla posledná opekačka. Nádherná básnička v podaní Kristínky, darčeky, poďakovania, slzy uviedli rozlúčku s 1. stupňom – veľa sĺz, vybíjaná, stisnutia, ... obaja triedni učitelia, kopec srandy. Nádherná akcia, za ktorú patrí obrovské poďakovanie pani Čapkovičovej ako hlavnej organizátorke, pani Smatanovej a všetkým rodičom za všetko, za ich úžasné deti, spoluprácu, začiatky s prvými písmenkami až po ťažké obdobie doma, kedy do značnej miery nahradili učiteľov a tety kuchárky.

Inak, vicemajstrami v hode vajcom na diaľku sa stali Peťkovci Bendíkovci na vzdialenosť takmer 16 metrov! Ako nám deti narástli, tak sa predlžoval i koniec nočnej skrývačky a za polnočného svitu sme sa všetci pobrali domov.

Ďakujem Vám všetkým za 4 roky úžasnej práce s úžasnými ľuďmi a ich úžasnými deťmi.

Martin Kováčik

Futbalové novinky

Súťažný ročník 2019/2020 bol predčasne ukončený. Na základe nariadenia Úradu verejného zdravotníctva bola pozastavená tréningová činnosť oddielov U15, U19 a taktiež mužského oddielu. Odohralo sa iba pol sezóny, druhá časť bola anulovaná. Zostávajúce stretnutia sa neodohrali a boli zrušené.

Pandémia Covid-19 nespôsobila len prerušenie súťažného ročníka, no v nemalej miere nám, ako neziskovej organizácii, skomplikovala spoluprácu so sponzormi. Výsledky doteraz oslovených sponzorov sú pre nás alarmujúce.

Odozva: Šport nedostane od sponzorov viac, práve naopak.

Zostali sme bez sponzorov. Postupne vďaka hospodárskej kríze, ktorá postihla mnohé podniky, malé či väčšie súkromné organizácie, prichádzame nielen o finančnú podporu, ale aj o materiálnu pomoc. Úbytok sponzoringu nám narobil veľa starostí.

Nepomáha nám však ani negativistická kampaň voči klubu. No napriek nepriazni osudu, ktorému čelíme, sa organizačný tím klubu TJ Nové Sady nevzdáva. Máme vztýčené hlavy a sme pripravení čeliť prekážkam, s ktorými sa už nemalý čas stretávame.

S plným nasadením sa naši chlapci, chlapi vracajú do tréningových procesov. Aktuálne prebiehajú tréningy oddielov mužov a U19 (dorastu). Veríme, že sa čoskoro pridajú aj naši najmenší a žiaci U15.

Miroslava Pargáčová

Pomôcť ľuďom sa dá aj malým zrnkom kávy

„Daj ľuďom rybu a nasýtiš ich na deň. Nauč ich rybárčiť a nasýtiš ich na celý život“.

Novootvorenej reštaurácii v Nových Sadoch sa minulý rok naskytla príležitosť spolupráce so spoločnosťou Sunday Beans, s.r.o. Príbeh Sunday Beans začal v roku 2013, kedy sa manželia Luboš a Markéta Fronkoví, Martin a Lucka Hubeňákoví a dvaja katolícki kňazi Milan Polák – pôsobiaci na Slovensku, zoborský kňaz a John Sunday – pochádzajúci z Ugandy, rozhodli začať spoločnú cestu spolupráce, cielenú k pomoci ľuďom. Títo ľudia nás inšpirovali myšlienkou, ako sa dá aj zrnkom kávy zmeniť svet mnohých ľudí.

Začalo to, keď sa Ľuboš zúčastnil ako dobrovoľník misijnej cesty do Ugandy. Na pár týždňov

sa stalo toto miesto jeho domovom a bol súčasťou celého seminára, kde sa zrodil tento príbeh.

Kiyebe je malá ugandská dedinka na juhozápade, ležiaca vysoko v horách blízko mesta Kabale. Podmienky na pestovanie kávy sú v tejto oblasti viac než výborné. Ľudia v Ugande žijú v podmienkach, ktoré sú pre nás Európanov nepredstaviteľné. Nemajú elektrinu, vodu, lieky, konzumujú len naozaj skromné jedlo. Prakticky všade musia chodiť len pešo. Vzdelanie či platenú prácu väčšinou nemajú, zarábajú si a živia sa len tým, čo sa im podarí vypestovať na malých poliach. Samotný John Sunday sa ocitol kvôli vzdelaniu v situácii, kedy ak chcel študovať ďalej na strednej škole, musel prejsť kilometre pešo a dokonca s podmienkou, že ak bude on študovať ďalej, jeho súrodenci tak už nárok na vzdelanie strácajú. Preto vznikla myšlienka spolupráce medzi ľuďmi, ktorí sa rozhodli podporiť obyvateľov dedinky v Ugande a pomôcť im s vybudovaním plantáže na pestovanie kávy. Týmto pestovaním a výťažkom z predaja, si tak ľudia v Ugande môžu zlepšiť svoju životnú úroveň.

Zo slov sa stali činy, a tak začali posielať peniaze na rôzne menšie projekty, na podporu života ľudí z Ugandy. Z mnohých stretnutí, ktoré prebehli, vzniklo jedno veľké priateľstvo a súdržnosť, ktoré trvá až dodnes a dokonca, prináša aj úrodu. Spoločnosť predáva svoje „know – how“ o správnom hospodárení a kvalitnom vzdelávaní ľuďom z Ugandy, čím im pomáha byť sebestačnejší. Ako sa vraví: „Daj ľuďom rybu a nasýtiš ich na deň. Nauč ich rybárčiť a nasýtiš ich na celý život“.

Názov reštaurácie „Stiano Cafe“ nevznikol len tak. Aj práve slovíčko „cafe“ má v názve veľký význam a to práve v súvislosti s kávou z plantáží z Ugandy. Kúpou kávy SUNDAY BEANS môžete aj vy spolu s nami písať tento príbeh. Príbeh neobyčajného ľudského priateľstva a súdržnosti, za ktorý vám ľudia v Afrike budú vďační.

Ďalšou myšlienkou, ktorá inšpirovala vznik reštaurácie Stiano Cafe, bolo vytvoriť v obci Nové Sady miesto pre ľudí, ktorí hľadajú relax. Miesto, kde sa môžu stretávať so svojimi blízkymi, tráviť spolu príjemné chvíle, kde si môžu oddýchnuť a pritom sa cítiť ako doma. Miesto, kde sa môžu výborne a hlavne zdravo najesť, zabaviť sa a porozprávať pri pohári vína či šálke vynikajúcej kávy. Aj to je jeden z dôvodov, prečo vznikla reštaurácia Stiano Cafe. Na našich zákazníkoch nám záleží. Snažíme sa im ponúkať jedlá z čerstvých a kvalitných surovín. Nezabúdame ani na tých, ktorí si u nás nemôžu dopriať všetky jedlá, a práve preto pre nich pripravujeme aj bezlepkové varianty. Taktiež sa okrem iného snažíme myslieť ekologicky a chrániť životné prostredie. To všetko robíme hlavne s cieľom vytvoriť pre Vás príjemnú atmosféru s poskytnutím kvalitných služieb a jedál. Kávičku, dezert či výborný obed si u nás môžete dopriať každý deň od 11:00 hod. Budeme veľmi radi, ak prijmete naše pozvanie a veríme, že sa u nás budete cítiť ako doma.

Teší sa na Vás kolektív reštaurácie Stiano Cafe.

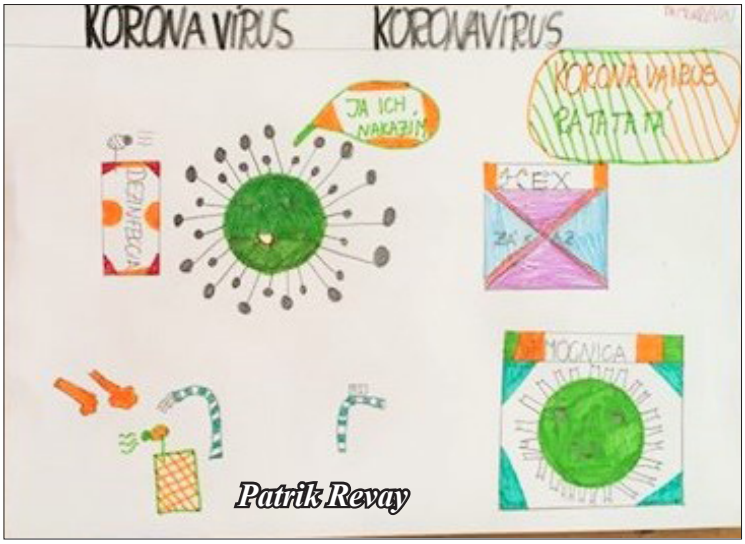
OTVÁRACIE HODINY:
Nedeľa – Štvrtok:
Reštaurácia:
11:00 – 22:00 hod.
Kuchyňa:
11:00 – 20:30 hod.
Piatok – Sobota
Reštaurácia:
11:00 – 00:00 hod.
Kuchyňa:
11:00 – 21:30 hod.

Nájdete nás na adrese Nové Sady 201, 951 24 Nové Sady,

Donáška: tel. č. 0911 055 444, stianocafe@gmail.com.

Veronika Húsková, Radovan Daliman

3 najlepšie výtvory zo súťaže „ako vlastne vyzerá koronavírus“

Patrik Revay

Petronela Novotná

Tomáš Michna

